

DIRECTIVA 77/799/CE din 19 decembrie 1977

privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe (77/799/CEE)

EMITENT: Consiliul
PRIMA PUBLICARE: Jurnalul Oficial nr. L 336/1977, p. 15 - 20
Descriptor CELEX: 31977L0799
Descriptor natural: Directivă 799 1977
Descriptor serial: Directivă 77 799

Numai legislația Comunităților Europene tipărită în ediția pe hârtie a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene este considerată autentică.

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European*1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social*2),

întrucât practicile de fraudă și evaziune fiscală care s-au extins de-a lungul frontierelor statelor membre determină pierderi bugetare și încălcări ale principiului impozitării corecte și pot cauza distorsiuni ale circulației capitalurilor și ale condițiilor de concurență; întrucât acest lucru afectează funcționarea pieței comune;

întrucât, din aceste motive, Consiliul adoptă la 10 februarie 1975 o rezoluție privind măsurile care trebuie luate de Comunitate pentru a combate fraudă și evaziunea fiscală internațională*3);

întrucât din natura internațională a problemei reiese că nu sunt suficiente măsurile naționale, al căror efect nu depășește frontierele naționale; întrucât nici colaborarea între administrații în temeiul acordurilor bilaterale nu poate să contracareze noile forme de fraudă și evaziune fiscală, al căror caracter multinațional se accentuează;

întrucât colaborarea între administrațiile financiare în cadrul Comunității trebuie, prin urmare, întărită în conformitate cu principii și norme comune;

întrucât, la cerere, statele membre trebuie să facă schimb de informații privind cazurile speciale; întrucât statul solicitant trebuie să facă cercetările necesare pentru a obține astfel de informații;

întrucât statele membre trebuie să comunice, chiar și în absența unei solicitări, orice informații relevante pentru evaluarea corectă a impozitelor pe venit și a impozitelor pe capital, în special în cazurile unor transferuri artificiale ale profiturilor între întreprinderi din diferite state membre sau în

cazurile în care asemenea tranzacții se efectuează între întreprinderi din două state membre prin intermediul unei țări terțe cu scopul de obține avantaje fiscale, sau dacă impozitele au fost sau pot fi eludate sau evitate, din orice motiv;

întrucât este important ca reprezentanții administrației financiare a unui stat membru să aibă acces pe teritoriul altui stat membru, dacă ambele state implicate consideră acest lucru oportun;

întrucât trebuie să se asigure că informațiile furnizate în cursul unei astfel de colaborări nu sunt divulgate unor persoane neautorizate, astfel încât drepturile fundamentale ale cetățenilor și firmelor să fie respectate; întrucât statele membre care primesc astfel de informații nu trebuie să le utilizeze fără a fi autorizate în acest sens de statele membre care le furnizează, decât în scopuri fiscale sau pentru a facilita procedurile legale în caz de nerespectare a legislației fiscale a statului beneficiar; întrucât statul primitor trebuie să acorde informațiilor același regim de confidențialitate care le-a fost atribuit de statul furnizor, dacă acesta din urmă solicită acest lucru;

întrucât un stat membru căruia i se solicită să efectueze cercetări sau să furnizeze informații are dreptul să refuze acest lucru dacă legislația sau practicile sale administrative împiedică administrația financiară să efectueze aceste cercetări sau să colecteze sau să utilizeze aceste informații pentru propriile scopuri, sau dacă furnizarea unor astfel de informații ar fi contrară politicii publice sau ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui proces comercial, sau dacă statul membru căruia îi sunt destinate informațiile nu poate din motive practice sau juridice să furnizeze informații similare;

întrucât trebuie să existe o colaborare între statele membre și Comisie pentru examinarea permanentă a procedurilor de cooperare și acumularea de experiență în domeniul de interes, în special în domeniul transferului artificial al profiturilor între grupuri de întreprinderi, cu scopul de a îmbunătăți aceste proceduri și a pregăti norme comunitare corespunzătoare,

*1) JO C 293, 13.12.1976, p. 34.

*2) JO C 56, 7.3.1977, p. 66.

*3) JO C 35, 14.2.1975, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

ART. 1

Dispoziții generale

(1) În conformitate cu dispozițiile prezentei directive, autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de orice fel de informații care să le permită să efectueze o evaluare corectă a impozitelor pe venit și a taxelor pe capital.

(2) Se consideră impozite pe venit și taxe pe capital, indiferent de modul în care sunt prelevate, toate impozitele pe venitul total, pe capitalul total, inclusiv impozitele pe profitul din vânzarea proprietăților mobile sau imobile, impozitele pe salariile plătite de companii, precum și taxele pe capital.

(3) Impozitele menționate la alineatul (2) sunt, în momentul de față:

în Belgia:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Danemarca:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Germania:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Franța:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Irlanda:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Italia:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Luxemburg:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Țările de Jos:

[**** Please insert text from the original! ****]

în Regatul Unit:

[**** Please insert text from the original! ****]

(4) Alineatul (1) se aplică oricăror impozite identice sau similare impuse ulterior, fie în completarea, fie în locul impozitelor enumerate la alineatul (3). Autoritățile competente ale statelor membre se informează reciproc și informează Comisia asupra datei intrării în vigoare a unor astfel de impozite.

Expresia "autoritate competentă" desemnează:

în Belgia:

De minister van financiën sau un reprezentant autorizat

Le ministre des finances sau un reprezentant autorizat

în Danemarca:

Ministeren for skatter og afgifter sau un reprezentant autorizat

în Germania:

Der Bundesminister der Finanzen sau un reprezentant autorizat

în Franța:

Le ministre de l'économie sau un reprezentant autorizat

în Irlanda:

The Revenue Commissioners sau un reprezentant autorizat

în Italia:

Il Ministro per le finanze sau un reprezentant autorizat

în Luxemburg:

Le ministre des finances sau un reprezentant autorizat

în Țările de Jos:

De minister van financiën sau un reprezentant autorizat

în Regatul Unit:

The Commissioners of Inland Revenue sau un reprezentant autorizat

ART. 2

Schimbul la cerere

(1) În anumite situații, autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita autorității competente a altui stat membru să înainteze informațiile menționate la articolul 1 alineatul (1). Autoritatea competentă a statului solicitat nu este obligată să răspundă solicitării dacă autoritatea competentă a statului solicitant nu a epuizat sursele proprii de informații care puteau fi utilizate, potrivit împrejurărilor, pentru a obține informațiile solicitate fără riscul de a pune în pericol obținerea rezultatului căutat.

(2) Pentru a prezenta informațiile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru solicitat organizează orice investigații necesare pentru a obține astfel de informații.

ART. 3

Schimbul automat de informații

Pentru categoriile de cazuri determinate în procedurile de consultare menționate la articolul 9, autoritățile competente ale statelor membre schimbă periodic informațiile menționate la articolul 1 alineatul (1) fără solicitare prealabilă.

ART. 4

Schimbul spontan de informații

(1) Autoritatea competentă a statului membru prezintă autorității competente a oricărui stat membru interesat, fără o solicitare prealabilă, informațiile menționate la articolul 1 alineatul (1), despre care are cunoștință, în următoarele situații:

(a) autoritatea competentă a unui stat membru are dovezi pe baza cărora presupune că pot exista pierderi fiscale într-un alt stat membru;

(b) o persoană impozabilă obține o reducere sau o scutire de impozit într-un stat membru care ar putea determina o mărire a impozitului sau o obligație de plată a impozitului într-un alt stat membru;

(c) afacerile între o persoană impozabilă într-un stat membru și o persoană impozabilă în alt stat membru sunt efectuate printr-una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o scădere a impozitului într-unul sau celălalt stat membru sau în amândouă;

(d) autoritatea competentă a unui stat membru are dovezi pe baza cărora presupune că are loc o diminuare a impozitului în urma unor transferuri artificiale ale profiturilor în cadrul unor grupuri de întreprinderi;

(e) informațiile prezentate unui stat membru de către autoritatea competentă a altui stat membru au permis obținerea unor informații care pot fi importante în evaluarea impozitului datorat în cel de-al doilea stat membru.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot, conform procedurii de consultare prevăzute la articolul 9, să extindă schimbul de informații prevăzut la alineatul (1) și la alte cazuri decât cele specificate.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre pot înainta fiecărui stat membru în orice alt caz, fără solicitare prealabilă, informațiile menționate la articolul 1 alineatul (1) de care au cunoștință.

ART. 5

Termenul-limită pentru prezentarea de informații

Autoritatea competentă a statelor membre care, conform articolelor precedente, este solicitată să furnizeze informații, le prezintă cât mai urgent posibil. Dacă întâmpină greutăți în furnizarea informațiilor sau refuză să furnizeze informațiile, informează imediat autoritatea solicitantă asupra acestui fapt, indicând natura greutăților sau motivele refuzului.

ART. 6

Colaborarea între reprezentanții statului implicat

În sensul dispozițiilor precedente, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informațiile și autoritatea competentă a statului membru căreia îi sunt destinate informațiile pot conveni, conform procedurii de consultare menționate în articolul 9, să autorizeze prezența în primul stat membru a reprezentanților administrației financiare a celuilalt stat membru. Detaliile aplicării prezentei dispoziții se stabilesc în cadrul aceleiași proceduri.

ART. 7

Dispoziții privind confidențialitatea informațiilor

(1) Toate informațiile dezvăluite unui stat membru conform prezentei directive sunt confidențiale în statul respectiv, la fel ca informațiile primite conform legislației interne.

În orice caz, astfel de informații:

- pot fi aduse numai la cunoștința persoanelor direct implicate în evaluarea impozitelor sau în controlul administrativ al acestei evaluări;

- în plus, pot fi dezvăluite numai în legătură cu proceduri juridice sau administrative care implică sancțiuni inițiate în vederea determinării bazei de evaluare sau revizuirii ei sau în legătură cu aceasta și numai pentru persoanele direct implicate în astfel de proceduri; cu toate acestea, informațiile în materie pot fi dezvăluite în timpul audierilor publice sau în cadrul hotărârilor, dacă autoritatea competentă a statului membru care furnizează informația nu are obiecții în acest sens;

- se utilizează numai în scopuri fiscale sau în legătură cu proceduri juridice sau administrative inițiate în vederea determinării sau revizuirii bazei de evaluare sau în legătură cu aceasta.

(2) Alineatul (1) nu obligă un stat membru a cărui legislație sau practică administrativă stabilește, în scopuri interne, limite mai stricte decât acelea incluse în dispozițiile respectivului alineat, să furnizeze informații dacă statul interesat nu este de acord să respecte aceste limite mai stricte.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), autoritatea competentă a statului membru care furnizează informațiile poate permite ca acestea să fie utilizate pentru alte scopuri în statul solicitant dacă, în temeiul legislației statului care efectuează informarea, informațiile ar putea fi folosite în situații similare și pentru scopuri similare de statul care efectuează informarea.

(4) Dacă o autoritate competentă a unui stat membru consideră că informațiile primite de la autoritatea competentă a altui stat membru pot fi utile autorității competente a unui al treilea stat membru, le poate transmite acestuia din urmă cu acordul autorității competente care a furnizat informațiile.

ART. 8

Limitele schimbului de informații

(1) Prezenta directivă nu impune obligația de a se întreprinde cercetări sau de a se furniza informații dacă statul membru care trebuie să furnizeze informațiile este împiedicat actele cu putere de lege naționale sau de practicile administrative să efectueze aceste cercetări, să colecteze sau să utilizeze informațiile în folos propriu.

(2) Furnizarea informațiilor poate fi refuzată dacă ar conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional, a unui proces

comercial sau a unor informații a căror dezvăluire ar fi contrară politicii publice.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza să furnizeze informații dacă statul interesat nu poate furniza, din motive practice sau legale, informații similare.

ART. 9

Consultări

(1) În scopul aplicării prezentei directive, consultările au loc, dacă este necesar, în cadrul unui comitet, între:

- autoritățile competente ale statelor membre implicate, la solicitarea oricăruia dintre ele, cu privire la problemele bilaterale;
- autoritățile competente ale tuturor statelor membre și Comisie, la cererea uneia dintre aceste autorități sau a Comisiei, în măsura în care problemele abordate nu sunt exclusiv de interes bilateral.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot comunica direct între ele. Prin acord reciproc, autoritățile competente ale statelor membre pot să permită autorităților pe care le desemnează să comunice direct între ele în situații date sau în anumite categorii de cazuri.

(3) Dacă autoritățile competente încheie acorduri pe probleme bilaterale reglementate de prezenta directivă, altele decât cele privind cazuri individuale, ele informează Comisia asupra acestui lucru cât mai curând posibil. Comisia anunță la rândul ei autoritățile competente din alte state membre.

ART. 10

Schimburi de experiență

Împreună cu Comisia, statele membre monitorizează constant procedura de cooperare prevăzută în prezenta directivă și fac schimb de informații, în special cu privire la costul transferului între grupuri de companii, cu scopul îmbunătățirii acestei cooperări și, dacă este cazul, elaborării unor norme în domeniile respective.

ART. 11

Aplicabilitatea dispozițiilor generale de asistență

Dispozițiile anterioare nu împiedică îndeplinirea altor obligații mai generale privind schimbul de informații, care ar putea decurge din alte acte juridice.

ART. 12

Dispoziții finale

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege, și a actelor administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până cel târziu la 1 ianuarie 1979 și le comunică imediat Comisiei.

(2) Statele membre transmit Comisiei textele dispozițiilor importante de drept intern adoptate ulterior în domeniul reglementat de prezenta directivă.

ART. 13

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 19 decembrie 1977.

Pentru Consiliu
Președintele
G. GEENS